

**Παρουσίαση της Ζάννας Μελά-Φλώρου
από το Περιοδικό «Άλλη Πτήση»
του Πολιτιστικού Κέντρου Ο.Α.
τεύχος 36, Οκτ.-Δεκ. 2003, σελ.25**

ZANNA ΜΕΛΑ-ΦΛΩΡΟΥ

Μια πολυτάλαντη δημιουργός

Όταν αποφασίσαμε να παρουσιάσουμε από τις στήλες της «Άλλης Πτήσης» τη Ζάννα Μελά-Φλώρου, δυσκολευτήκαμε ποια ιδιότητά της έπρεπε να προβάλουμε. Της ζωγράφου, της συγγραφέως ή της οικολόγου; Αποφασίσαμε ότι δεν έπρεπε να διαχωρίσουμε καμία ιδιότητά της.

Τη συναντήσαμε στην οικία της όπου συζεί με τον συνάδελφό μας Σπύρο Φλώρο, της Ο.Α. προκειμένου να τη γνωρίσουμε και να την παρουσιάσουμε.

Αφού ξεφυλλίσαμε τις δεκάδες βιβλία που έχει συγγράψει ή εικονογραφήσει, όλα καλαίσθητα, της ζητήσαμε να θυμηθεί το πρώτο της ξεκίνημα.

«Από μικρή με προσέλκυσε η ζωγραφική. Σ' αυτό μ' ενθάρρυνε η ζωγράφος Σωσώ Κυπαρίσση, που όταν είδε μια ζωγραφιά μου, είπε στους γονείς μου: "Αν δεν ήμουν μπροστά, δεν θα πίστευα ποτέ ότι αυτό το όμορφο σκισμάκι το έφτιαξε η Ζάννα. Είναι άριστο!... Έχει ταλέντο το παιδί".

Από τότε ζωγράφιζα μαζί της τα καλοκαίρια, τοπία και νεκρές φύσεις χρησιμοποιώντας το εργαστήρι της, που ήταν γεμάτο από μπογιές, πινέλα και πίνακες πάνω σε καβαλέτα που προορίζονταν για μελλοντικές εκθέσεις στο εξωτερικό. Η καλλιτεχνική ατμόσφαιρα, τα σύνεργα της ζωγραφικής και τα μαθήματα που έπαιρνα εντυπωσίασαν την παιδική μου φαντασία και βάλθηκα να της μοιάσω!

Οι πρώτοι δικοί μου πίνακες στόλισαν τους τοίχους του σπιτιού μας. Παράλληλα άρχισα να γράφω για το περιβάλλον και είδα ξαφνικά πως και σ' αυτόν τον τομέα τα κατάφερνα εξίσου καλά».

Η καλλιτεχνική πορεία της Ζάννας Μελά-Φλώρου ήταν εντυπωσιακή. Τελείωσε τη σχολή σχεδίου και ζωγραφικής με καθηγητή τον κ. Φάνη Γαλανό, κι ασχολήθηκε με πολλά είδη έκφρασης, όπως αγιογραφία, μπατίκ, χαρακτηριστική, καθώς και τη φολκλορική τέχνη διάφορων λαών που επισκέπτεται στα ταξίδια που αρέσκεται να κάνει. Στις σπουδές της συγκαταλέγονται το μηχανολογικό και κατασκευαστικό σχέδιο και έχει εργαστεί σα σχεδιάστρια επί σειρά ετών σε μεγάλα έργα του ιδιωτικού τομέα. Ζωγραφίζει πιστά και εκφραστικά προσωπογραφίες φίλων και συγγενών, αλλά ασχολείται πολύ και με την ελληνική χλωρίδα και πανίδα και την παραδοσιακή αρχιτεκτονική, σε φυσικά χρώματα και απόδοση της πραγματικότητας, με μπογιές παστέλ, λαδιού, ακουαρέλας. Έργα της κοσμούν αφίσες, μπλούζες, τσάντες, καλλιτεχνικές κάρτες και εξώφυλλα περιοδικών. Έχει πάρει μέρος σε εκθέσεις ζωγραφικής στην Ελλάδα και το εξωτερικό και βέβαια έργα της θαυμάσαμε στην τελευταία έκθεση ζωγραφικής του ΠΟΛΚΕΟΑ.

Η οικολογική της ματιά και συνείδηση και η προσπάθειά της στην ευαισθητοποίηση των παιδιών για το περιβάλλον, την ώθησαν στην παιδική λογοτεχνία. Γράφει για τα ζώα που χάνονται, γι' αυτά που τυραννούμε, μα και γι' αυτά που προστατεύουμε...

Ξεχωρίσαμε απ' τα έργα της «Τα χελωνάκια καρέτα-καρέτα», «Στη φωλιά της Αρκούδας» (έχει μεταφραστεί στα αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, ισπανικά) και «Ο τυχερός πελεκάνος και οι διάσημοι φίλοι του» είναι παραμύθια που έχει γράψει και εικονογραφήσει η ίδια.

Είναι μέλος του Δ.Σ. της εταιρείας εικονογράφων «Αίσωπος», της Γυναικείας Λογοτεχνικής Συντροφιάς, του Κύκλου του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου, του WWF, της Unicef, του «ΑΡΧΕΛΩΝ», του «ΑΡΚΤΟΥΡΟΣ», της «ΜΟΜ».

Παρουσίαση της ζωγραφικής της Ζάννας Μελά-Φλώρου από τον ζωγράφο κ. Πάνο Παπαζάχο

Γνώριζα ότι η Ζάννα Μελά Φλώρου είναι ζωγράφος αλλά δεν είχα δει έργα της. Της ζήτησα να μου δείξει μερικά έργα της έστω και σε φωτογραφίες, μια και κατάλαβα ότι

από υπερβολική σεμνότητα, δεν ήθελε να μιλήσει για τη δουλειά της. Μου απάντησε ότι τα έργα της τα έχει στο σπίτι της και ότι ζωγραφίζει κυρίως για τον εαυτό της. Αυτό δεν με παραξένεψε μια κι εγώ ζωγραφίζω από 10 χρόνων, από αγάπη και μόνο στη ζωγραφική τέχνη και κυρίως για να την απολαύω σαν προσωπική δημιουργία. Αυτό όμως, δε με εμπόδισε να εκθέσω τα έργα μου και να τα δει ο κόσμος και να αισθανθώ το μεγαλείο της επιβράβευσης.

Έτσι από περιέργεια, ζήτησα να την επισκεφθώ και να δω από κοντά τη δουλειά της. Όταν βρέθηκα στο χώρο της πραγματικά εντυπωσιάστηκα από αυτά που είδα. Πρέπει να ομολογήσω ότι γενικά είμαι πολύ δύσκολος στην κριτική μου, γιατί έχω μεγάλες απαιτήσεις από τον εαυτό μου όταν ζωγραφίζω.

Στην περίπτωση της Ζάννας όμως, χωρίς υπερβολή μόνο καλά λόγια έχω να πω. Το σπίτι της είναι μια μικρή αίθουσα τέχνης. Από την πρώτη κιόλας ματιά τα έργα της με καθήλωσαν.

Η Ζάννα είναι πραγματικά σπουδαία ζωγράφος. Ζωγραφίζει σχεδόν τα πάντα, από αγιογραφίες, προσωπογραφίες και τοπία μέχρι λουλούδια. Τα πρώτα τα ζωγραφίζουν πολλοί. Τα λουλούδια όμως, έτσι όπως τα ζωγραφίζει εκείνη, δεν τα ζωγραφίζει κανείς άλλος. Οι πολύχρωμοι πολύπλοκοι συνδυασμοί τους σε εντελώς πρωτότυπα μπουκέτα, βγάζουν όλο το άρωμα και το μεγαλείο της τέχνης. Δεν χορταίνεις να τα παρατηρείς και να τα μελετάς. Είναι σπάνια, όπως και ο τρόπος που τα ζωγραφίζει, είναι εντελώς πρωτοποριακός. Αποπνέουν την καλλιτεχνική της ευαισθησία και την μεγάλη της αγάπη για τη φύση, κάτι που δυστυχώς σπάνια βλέπεις σε σύγχρονους καλλιτέχνες.

Έχει αντιληφθεί ότι ο σπουδαιότερος δάσκαλος είναι η ίδια η φύση. Η φύση, που είναι η ίδια ύπαρξή μας και μας χαρίζει τα πανέμορφα χρώματά της στα λουλούδια τα πουλιά, τα έντομα και γενικά σ' όλα τα όντα που ομορφαίνουν και κάνουν ενδιαφέρουσα την ζωή μας. Δεν έχει σχέση με όλους αυτούς τους δήθεν καλλιτέχνες που μέσα από αφηρημένους συνδυασμούς καταστρέφουν την τέχνη.

Η πρωτοποριακή τεχνική στη ζωγραφική της Ζάννας και το ασυνήθιστο της δημιουργίας της, θεωρώ ότι πρέπει να της δημιουργήσει την υποχρέωση, να δείξει τη δουλειά της και να καταξιωθεί από τους φιλότεχνους αλλά και από άλλους πραγματικούς καλλιτέχνες. Εγώ, της πρότεινα να συμμετάσχει στην πρώτη ευκαιρία που θα της δοθεί και εάν είναι δυνατόν μια και διαθέτει πολλά έργα της, να τα εκθέσει σε μια αναδρομική ατομική έκθεσή της. Από μένα, έχει τα εγκάρδια συγχαρητήρια και την ευχαριστώ για την πρόσκλησή της, να την επισκεφτώ και να απολαύσω την υπέροχη δημιουργία της.

Με ιδιαίτερη εκτίμηση,

Πάνος Παπαζάχος,

ζωγράφος, επίτιμος πρόεδρος του Ομίλου για την UNESCO-ΤΛΕΕ.

3/1/2011

**Παρουσίαση της Ζάννας Μελά-Φλώρου
από τη συγγραφέα κα Τούλα Μπούτου**

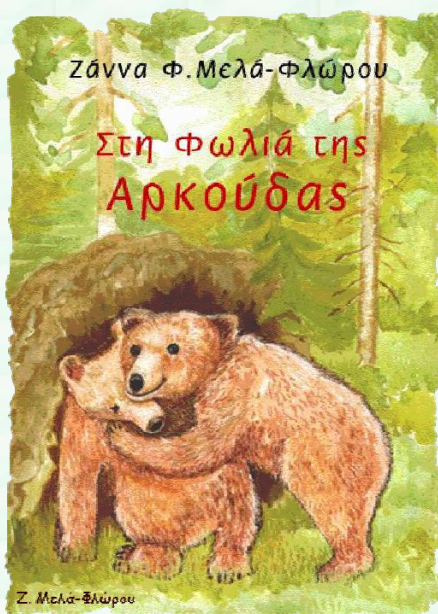
Αγαπητή μου κυρία Φλώρου,
Πόσα ευχαριστώ να σας πω και πώς να εκφράσω τον
ενθουσιασμό και τις ευχαριστίες μου, για όσα θαυμάσια
μου προσφέρατε; Είστε καλλιτέχνης πολύ μεγάλου
διαμετρήματος. Είναι θαυμάσια τα σχέδια, οι
φωτογραφίες.

Τα χρώματά σας ένα όνειρο. Όπως, και τα κείμενά σας.
Θα 'θελα πολύ να ξέρω που μπορεί κανείς να προμηθευτεί
αυτές τις θαυμάσιες κάρτες... Κι ακόμη, πολύ παρακαλώ να
μάθω τι οφείλω για την προσφορά σας που τόση μου
έδωσε χαρά.

Ένα μικρό δείγμα της δικής μου δουλειάς, μαζί με τα
πολλά «ευχαριστώ» και την επιθυμία να σας δω από
κοντά.

Με εκτίμηση κι αγάπη
Τούλα Μπούτου, συγγραφέας
5-11-2004

ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ «ΣΤΗ ΦΩΛΙΑ ΤΗΣ ΑΡΚΟΥΔΑΣ»

Τίτλος: Στη φωλιά της Αρκούδας
Κείμενο και Εικονογράφηση:
Ζάννα Μελά-Φλώρου
Κατηγορία: Παιδικά
Σελίδες: 48
ISBN: 960-7111-15-X
Copyright:(1997) Ζάννα Μελά-Φλώρου
Έκδοση: (1997) Εκδόσεις "Ιωλκός"
Αθηνά Μαρκοπούλου
Έχει μεταφραστεί στα αγγλικά,
γαλλικά, γερμανικά και ισπανικά

Μέλος του Κέντρου Προστασίας της Αρκούδας "ΑΡΚΤΟΥΡΟΣ", η συγγραφέας έγραψε το βιβλίο της μ' ένα ιδιαίτερα προσωπικό ύφος, με σκοπό να συγκινήσει τα παιδιά στο θέμα της εξαφάνισης του είδους της αρκούδας, που μόνο στο τσίρκο την έχουν δει να χορεύει. Η ζωγραφική -δική της κι αυτή- σε κάθε σελίδα, με διάφορες πόζες της... πρωταγωνίστριας είναι πολύ ελκυστική. Στην χαριτωμένη ιστορία της Αρκούδας γίνεται μνεία του Κέντρου Προστασίας και η ανάγκη να ζουν τα ζώα στο φυσικό τους περιβάλλον.

Αγγελική Βαρελλά

Περιοδικό ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ, Νο 47, Φθινόπωρο 1997

Ένα τρισχαριτωμένο βιβλίο με ωραιότατα σχέδια και εικόνες μας δίνει και πάλι η ζωγράφος και συγγραφέας παιδικών κειμένων Ζάννα Μελά-Φλώρου.

Διήγηση άνετη, υποβλητική, γεμάτη χιούμορ. Έξυπνο γύρισμα αφηγηματικό, -κρύβοντας μέσα του και τον οικολογικό χαρακτήρα- έρχεται σε επαφή με τον αναγνώστη κάθε ηλικίας.

Κείμενο γλαφυρό, γραμμένο με φυσικότητα και κυρίως παιδαγωγικό γνώμονα. Αυτές οι διηγήσεις σίγουρα διευρύνουν τον όλο ορίζοντα της παιδικής λογοτεχνίας.

Χρήστος Ν. Κουλούρης

Περιοδικό ΝΕΑ ΣΚΕΨΗ,
τεύχος 388, Οκτώβρης 1997

Με ένα άλλο τρόπο, φέρνει τους αναγνώστες της κοντά στα ζώα (αυτή τη φορά τα άγρια) η συγγραφέας και εικονογράφος αυτού του βιβλίου.

Εδώ πρωταγωνιστεί μια αρκούδα και δίπλα της κυκλοφορούν τα άλλα ζώα του ελληνικού δάσους.

Η ιστορία είναι απλή και επιζητά να κάνει τους μικρούς αναγνώστες της όχι μόνο να πάψουν να φοβούνται τις αρκούδες, αλλά να ευαισθητοποιηθούν και στην προσπάθεια που γίνεται για να διασωθεί αυτό το είδος των ζώων.

Με τρόπο έξυπνο το κείμενο δίνει απλές πληροφορίες για τις ανάγκες της αρκούδας και ακόμα κάνει ευρύτερα γνωστή την ύπαρξη του Κέντρου Προστασίας της Αρκούδας. Έργο που εντάσσεται σε οικολογικούς προβληματισμούς, τόσο βασικούς στην εποχή μας.

Μάνος Κοντολέων

Περιοδικό «UNICEF & ΚΟΣΜΟΣ»
τεύχος 32, χειμώνας 1997-98

Ένα καλογραμμένο παραμύθι, με ωραιότατες εικόνες, σχέδια και σκίτσα μας δίνει η ζωγράφος Ζάννα Μελά - Φλώρου. Σεβόμενη απόλυτα όλους τους δύσκολους ρόλους της παιδαγωγικής, αλλά και της οικολογίας, γράφει μια πικάντικη ιστορία για να τέρψει και να διδάξει την τρυφερή ηλικία του ανθρώπου. Ένα κείμενο εύθυμο, γουστόζικο σίγουρα και πρωτότυπο στο είδος του.

Μελετημένα όλα, γραφή και εικόνες, που χαρίζουν στον κάθε αναγνώστη ευχάριστη εντύπωση.

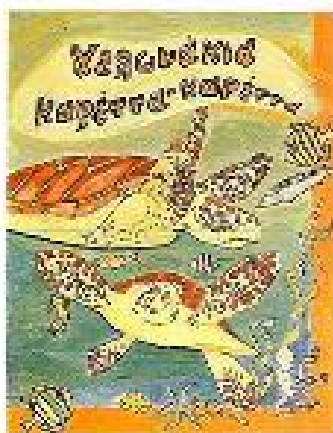
Περιοδικό «ΑΛΛΗ ΠΤΗΣΗ», Πολιτιστικού Κέντρου
εργαζομένων Ολυμπιακής Αεροπορίας, τεύχος 36, Οκτ.-
Δεκ. 2003

Η συγγραφέας είναι και εξαίρετη εικονογράφος και ανήκει στη γενιά Οικολόγων, με ιδιαίτερες ευαισθησίες για την Αρκούδα και τη διάσωσή της. Τα κείμενά της είναι λιτά, υπομνηματικά, αλλά και χαριτωμένα. Και, καθώς τα «ντύνει» με την ευαίσθητη εικονογράφησή της, τα κάνει ελκυστικά για τα μικρά παιδιά στα οποία, κυρίως απευθύνεται. Το νεαρό της ηλικίας δίνει εγγυήσεις για μια σπουδαία καριέρα και ως συγγραφέας σε μεγαλύτερα κείμενα.

Περιοδικό ΣΠΟΥΔΕΣ, τεύχος 5, Μάιος-Ιούλιος 2001

ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ «ΧΕΛΩΝΑΚΙΑ ΚΑΡΕΤΤΑ-ΚΑΡΕΤΤΑ»

Ζάννα Θ. Μελά - Φλώρου

Τίτλος: Χελωνάκια Καρέττα -
Καρέττα

Κείμενο και Εικονογράφιση:

Ζάννα Μελά-Φλώρου

Κατηγορία: Παιδικά

Σελίδες: 35

ISBN: 960-224-663-4

Copyright:(1992) Εκδόσεις

Σύγχρονη Εποχή ΕΠΕ

Έκδοση: Σύγχρονη Εποχή ΕΠΕ

Αθήνα 1992

Ένα χαριτωμένο παραμύθι, αλλά και μια αληθινή ιστορία για τη μεγάλη περιπέτεια της διάσημης χελώνας Καρέττα-Καρέττα, που αντιμετωπίζει πια ένα σοβαρό πρόβλημα επιβίωσης. Εντυπωσιακή η εικονογράφηση, πλησιάζει καλύτερα το παιδί στο μαγευτικό κόσμο της θάλασσας και της ακρογιαλιάς.

Εκδόσεις «Σύγχρονη Εποχή», Κατάλογος Βιβλίων για παιδιά, 1993

Φοβισμένοι μετανάστες. Τι κοινό έχουν μια μικρή χελώνα Καρέτα-Καρέτα και ένας ολόλευκος πανύψηλος πελαργός; «Κανένα» θα πείτε.

Και όμως έχουν. Είναι τα μακρινά ταξίδια για πιο ζεστά μέρη. Εξάλλου, έχουν και έναν κοινό εχθρό: Τον άνθρωπο... Την τρυφερή συνομιλία, λοιπόν, ενός πελαργού και μιας χελωνίτσας παρουσιάζει το πανέμορφο βιβλιαράκι της Ζ. Φ. Μελά-Φλώρου «Χελωνάκια Καρέτα-Καρέτα» που κυκλοφόρησε σε μια ιδιαίτερα φροντισμένη έκδοση από τη «Σύγχρονη Εποχή».

Είναι ακόμα μια προσπάθεια για να αγαπήσουν τα παιδιά αυτό το είδος, που κινδυνεύει να εξαφανιστεί. Να μάθουν να το σέβονται και να το προστατεύουν.

Εφημερίδα ΕΘΝΟΣ, 24/1/1993

Η Ζάννα Φ. Μελά Φλώρου έγραψε και εικονογράφησε ένα μικρό παιδικό βιβλίο με τον τίτλο «χελωνάκια Καρέττα-Καρέττα» (ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ). Απευθύνεται σε παιδιά προσχολικής και πρωτοσχολικής ηλικίας. Ο γλαφυρός λόγος

της συγγραφέα και η θαυμάσια εικονογράφηση της ίδιας ευαισθητοποιούν τα παιδιά οικολογικά. Τα κάνει ν' αγαπήσουν τα χελωνάκια Καρέττα Καρέττα της Ζακύνθου, αλλά και των Κρήτης, Κυπαρισσίας, Ρόδου, Κεφαλονιάς. Μια τέτοια χελώνα βρίσκει την ευκαιρία, μέσα απ' τη συζήτηση που 'χει μ' έναν πελαργό, να μας πληροφορήσει για τη ζωή της, για το πώς γεννάει τ' αυγά της, πώς μεγαλώνουν τα μωρά της, για τους κινδύνους που διατρέχει, για την αγάπη των ανθρώπων απέναντί της. Αυτών ιδιαίτερα που έχουν οικολογική συνείδηση! Ο πελαργός γίνεται φίλος της κι αναλαμβάνει να τη βοηθήσει κατά την αναπαραγωγή του είδους της. Παραμυθιακή ιστοριούλα, όπου τα περισσότερα στοιχεία του μύθου είναι πραγματικά. Η προσωποποίηση των ζώων βοηθάει στην εξέλιξη ενός απλού μύθου, που στοχοθετεί την ισορροπία της φύσης και τη διατήρηση της ζωής στον πλανήτη μας.

Θανάσης Καραγιάννης

Εφημερίδα Ριζοσπάστης, 18/2/1993

Παραμύθι οικολογικό. Διάλογος της Προστατευόμενης χελώνας μ' ένα μετανάστη Πελαργό. Το μήνυμα για την προστασία των σπάνιων ειδών της μεσογείου περνάει άμεσα στους μικρούς αναγνώστες. Η εικονογράφηση είναι της ίδιας της συγγραφέως.

Περιοδικό ΔΙΑΒΑΖΩ, 1993

Οικολογικό μήνυμα. Μια χελώνα του είδους καρέττα-καρέττα, ζακυνθινή και ομιλητική, εξηγεί σε έναν χήρο και υπομονετικό πελαργό, πώς και πόσα και πού θα γεννήσει τα αυγά της και ποιοι κίνδυνοι απειλούν τα καρεττάκια της. Ο πελαργός συγκινείται χάρη στην ευφράδεια της χελώνας και, έρημος καθώς είναι, αντί να τραβήξει για τα μέρη του, αποφασίζει να μείνει στην αμμουδιά της Ζακύνθου για να βοηθήσει τα μέλη του συλλόγου προστασίας της θαλάσσιας χελώνας «καρέττα-καρέττα».

Ζωή Βαλάση

Περιοδικό ΔΙΑΒΑΖΩ Αρ. 316 21-7-1993

Η Καρέττα είναι το είδος της χελώνας που έχει αγαπηθεί πολύ και έχει πια τους οπαδούς της ανάμεσα στους οποίους βρίσκονται ζωγράφοι, συγγραφείς, οικολόγοι. Η Ζάννα Φ. Μελά-Φλώρου τυχαίνει να είναι και τα τρία. Σ' ένα μικρό βιβλιαράκι τσέπης που έχει εικονογραφήσει μόνη της διηγείται στα μικρά παιδιά την ιστορία της χελώνας που συνομιλώντας μ' ένα φίλο της πελαργό λέει τα βάσανά της. Άλλο ένα βιβλίο που βοηθά ν' αποκτήσουν τα παιδιά οικολογική συνείδηση.

Αγγελική Βαρελλά

Περιοδικό «ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ», τεύχος 43,
Φθινόπωρο 1996.

ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ:

Ο ΤΥΧΕΡΟΣ ΠΕΛΕΚΑΝΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ

Τίτλος: Ο Τυχερός Πελεκάνος

και οι διάσημοι φίλοι του

Κείμενο και Εικονογράφηση:

Ζάννα Μελά-Φλώρου

Κατηγορία: Παιδικά

Σελίδες: 31

ISBN: 960-03-3192-8

Copyright:(2001)

Ζάννα Μελά-Φλώρου -

- Εκδόσεις Καστανιώτη Α.Ε.

Έκδοση: Εκδόσεις Καστανιώτη Α.Ε.

Αθήνα 2001

Το παραμύθι «αρχίζει μέσα σε μια γαλαζοπράσινη λίμνη κρυμμένη μέσα σε πυκνές καλαμιές. Εκείνο το φθινοπωρινό πρωινό ο ουρανός σκοτείνιασε, όχι όμως από σύννεφα, αλλά από το ξαφνικό πέταγμα των πελεκάνων». Και μονάχα ένα από αυτά, ένα μεγαλόσωμο, ασημοφτέρουγο πουλί, ο Τυχερός με τ' όνομα, ξέμεινε γιατί είχε καθυστερήσει με το να καυχιέται για το ταξίδι του, που ακόμα δεν είχε αρχίσει.

Πως τον περιμένει η Αφρική, δηλαδή, μέρες ζεστές και ξένοιαστες εκεί πέρα, και η χελωνίτσα τρελάθηκε, αχ, πόσο θα 'θελε κι εκείνη τα μέρη τα ζεστά, να 'ναι μια γειτονιά με τους ιπποπόταμους, τους ελέφαντες και τα λιοντάρια, παρά να μαζευτεί στη φωλιά της έναν ολόκληρο χειμώνα ναρκωμένη.

Ταξίδι στην ωριμότητα, στη συμμετοχή και τη γνώση για τον αργυροπελεκάνο, για τα παιδιά μια περιπέτεια, που

αφήνει σημάδια σκέψης και επαγρύπνησης για όσες πληγές ανοίγουμε καθημερινώς στο σεπτό σώμα της φύσης. Ταξίδι με αισιόδοξο και υποσχετικό τέλος.

Ελένη Σαραντίτη

Εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», 21-1-2001

...Όμως, δεν είναι λίγοι και οι συγγραφείς παιδικών βιβλίων που διαπνέονται από την απλότητα και την απλοϊκότητα, με νοήματα θετικά και κατανοητά για τα παιδιά.

Πρόσφατα κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Καστανιώτη ένα χαρούμενο διήγημα με εικονογράφηση εξ ολοκλήρου από τη Ζάννα Μελά-Φλώρου, σύζυγο συναδέλφου, που έχει συμμετάσχει και στις εκθέσεις ζωγραφικής του ΠΟΛΚΕΟΑ, καθώς και το βιβλίο της συναδέλφου Μαρίας Πανίτσα «Ο Αστεροφωτεινένιος» από τις εκδόσεις «Πύρινος Κόσμος».

Και τα δυο βιβλία αποτελούν μια θετική προσπάθεια με θετικές προοπτικές. Στις βιβλιοθήκες του ΠΟΛΚΕΟΑ υπάρχουν μετά από την ευγενική προσφορά προς το πολιτιστικό κέντρο και τα δύο παιδικά βιβλία και τα οποία προτείνουμε ανεπιφύλακτα για τους γονείς, εν όψει και των γιορτών, σαν μια καλή ευκαιρία για ένα δώρο στα μικρά παιδιά.

Ιφιγένεια Δήμου

Νηπιαγωγός παιδικού σταθμού Ο.Α. -Περιοδικό «ΑΛΛΗ ΠΤΗΣΗ», Πολιτιστικού Κέντρου εργαζομένων Ολυμπιακής Αεροπορίας, τεύχος 28, Οκτ.-Δεκ. 2001

Η «μαγική κάπα της αγάπης» καλύπτει, έναν πελεκάνο, τον Τυχερό, και μια χελωνίτσα, τη Σιγανούλα. Η αρκούδα, ο χαμαιλέων, η φώκια, η αγριόγατα, το θαλασσοπούλι ζουν αρμονικά μαζί τους.

Ο μικρός αναγνώστης παρακολουθεί σκηνές από τη ζωή τους, αποκτά γνώσεις για τα αποδημητικά πτηνά, τη χειμέρια νάρκη, την αναπαραγωγή της θαλάσσιας χελώνας και αναπτύσσει οικολογική συνείδηση. Ο ανιμισμός, η φαντασία και η έντονη εικονογράφηση αποτυπώνουν έναν κόσμο που έχει χώρο για κάθε έμβιο ον με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του γνωρίσματα.

Μαρία-Μάγδα Τζαφεροπούλου

Περιοδικό ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ, Νο5, άνοιξη 2002

ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ:

ΕΝΑΣ ΙΠΠΟΤΗΣ ΤΗΣ ΛΕΓΕΩΝΑΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ

Τίτλος: Ένας Ιππότης της Λεγεώνας της Τιμής είναι εδώ
Κείμενο και Εικονογράφηση:

Ζάννα Μελά-Φλώρου

Κατηγορία: Παιδικά. Σελίδες:112

ISBN: 978-960-92058-5-6

Copyright:2009, Ζ. Μελά-Φλώρου

Έκδοση Ηλεκτρονική:

<https://www.openillustratedbook-mela-florou.net>

<https://www.openillustratedbook-mela-florou-z.net>

<http://www.openillustratedbook-mela-florou.blogspot.com>

Πιο κάτω μπορείτε να διαβάσετε Κριτική για το βιβλίο αυτό, από τους συγγραφείς:

- Αναγνωστόπουλος Βασίλης,
Ομ. Καθηγητής Πανεπιστημίου Θεσσαλίας
- Κανάβα Ζωή, συγγραφέας
- Μερικά Λένα, συγγραφέας
- Μουρίκη Κατερίνα, συγγραφέας
- Μπίνιου Αθηνά, συγγραφέας
- Παπαθανασόπουλος Θανάσης, συγγραφέας
- Παπαμόσχου Ηρώ, συγγραφέας
- Πατεράκη Γιολάντα, συγγραφέας
- Ελευθερία Τζιάλλα- Μάντζιου, συγγραφέας- ζωγράφος

Κριτική του κ. Β. Δ. Αναγνωστόπουλου

για το βιβλίο της Ζάννας Μελά- Φλώρου:

«Ένας Ιππότης της Λεγεώνας της Τιμής είναι εδώ»

...Διάβασα με πολύ ενδιαφέρον το «Ανοιχτό Εικονογραφημένο Βιβλίο» με τίτλο «Ένας Ιππότης της Λεγεώνας της Τιμής είναι εδώ» και το βρήκα πρωτότυπο από πολλές πλευρές:

εικονογράφιση, δομή, περιεχόμενο, ψυχολογία. Επίσης η αφήγησή του είναι τρυφερή, ανάλαφρη και παιγνιώδης. Κάτι μεταξύ ονείρου και πραγματικότητας, με έντονο ανιμισμό, την εμψύχωση της ζωγραφιάς. Μου άρεσε το ιστορικό και μυθολογικό του υπόβαθρο, καθώς και το ονειρικό ταξίδι σε όλη τη γη. Επίσης η συμβολική αναζήτηση της "χαμένης ταυτότητας", ο ζωικός κόσμος, τα παιδιά κ.λπ. Βιβλίο καμωμένο με φαντασία και κέφι. Μακάρι να έφτανε στα χέρια των παιδιών, για να ξεπλύνει τα μάτια τους από τα σκουπίδια και να χαρούν πραγματικά

τον όμορφο κόσμο της Φύσης! Συγχαρητήρια! Να συνεχίσετε...

Β. Δ. Αναγνωστόπουλος,
Ομ. Καθηγητής Πανεπιστημίου Θεσσαλίας
24/5/2010

Κριτική της κας Ζωής Κανάβα

για το βιβλίο της Ζάννας Μελά- Φλώρου:

«Ένας Ιππότης της Λεγεώνας της Τιμής είναι εδώ»

Πρόκειται για ένα σύγχρονο παραμύθι. Υπάρχουν αρκετά παραμυθιακά στοιχεία, όπως μάγισσες, δράκοι κ.λπ. που δικαιώνουν τούτο το χαρακτηρισμό. Επίσης κι η δομή του, που προσεγγίζει κάπως τη δομή του παραδοσιακού παραμυθιού, χωρίς όμως ν' ασχολείται με τα διαχρονικά προβλήματα, με τα οποία καταπιάνεται το παραδοσιακό παραμύθι. Κυρίως ενδιαφέρεται για όσα ταλανίζουν το σύγχρονο άνθρωπο: ρύπανση, βία, πόλεμοι, απώλεια της γονικής παρουσίας και προστασίας κ.λπ. Ακόμη και το αίτημα της κεντρικής ηρωίδας να μάθει ποια είναι, δεν αποτελεί υπαρξιακή αναζήτηση στο διαχρονικό ερώτημα, «τι είναι ο άνθρωπος;» που έτσι κι αλλιώς απάντηση δεν υπάρχει. Διότι ο άνθρωπος δεν είναι· γίνεται. Το ενδιαφέρον της εστιάζεται σε πολύ συγκεκριμένα πράγματα:

Ποιοι είναι οι γονείς της; Ποια η πατρίδα της; Πότε γεννήθηκε; Ποιο το όνομά της; Ερωτήματα που αφορούν αποκλειστικά την ίδια. Κεντρικοί ήρωες του έργου είναι δυο παιδιά: ένα αγόρι, ο Λη κι ένα κορίτσι, που δεν γνωρίζει το όνομά του, όπως δε γνωρίζει τους γονείς του

και την πατρίδα του. Μένουν σε μια σκηνή, χωρίς να έχουν καμιά συγγένεια μεταξύ τους. Έτσι το έφεραν οι περιστάσεις, που δεν αναφέρονται και ζητά από το φίλο της να τη φωνάζει αγριμάκι, όπως τη φωνάζουν οι συμμαθητές της στο σχολείο· ενδεχομένως από δική της αδυναμία να ενταχθεί στην ομάδα τους, ίσως και λόγω διαφοράς γλώσσας, κουλτούρας κ.λπ.

Το κορίτσι είναι άρρωστο, καίγεται από τον πυρετό, μα τις ώρες που δεν κοιμάται ζωγραφίζει. Και ζωγραφίζει τα όνειρά του. Κάθε ζωγραφιά διηγείται μια ιστορία, η οποία χωρίς να χάνει την αυτονομία της, πλουτίζει και βοηθά την εξέλιξη του παραμυθιού που συμπυκνώνεται στην αναζήτηση μιας απάντησης σχετικής με το αίτημα της ηρωίδας: «ποια είναι ή ποιος ο σκοπός της ζωής της», όπως ήδη αναφέρθηκε.

Τα προηγούμενα βιώματά της, προφανώς ιδιαιτέρως σκληρά, απωθημένα στο υποσυνείδητό της, ποιος ξέρει από ποιους μηχανισμούς της ψυχής για να μπορέσει να σταθεί στα πόδια της, ξαναέρχονται στον ύπνο της ως εφιάλτες, άλλοτε με τη μορφή κάποιου φοβερού ληστή και άλλοτε κάποιου απαίσιου τέρατος, που πολύ θα ήθελε, αν γινόταν, να τους άλλαζε τη διάθεση κι αντί κακό να κάνουν μόνο το καλό.

Η επιθυμία της να μάθει ποια είναι, σε κάποιο της όνειρο πήρε τη μορφή ενός καλού πνεύματος με μαντικές ικανότητες, που της αποκάλυψε όχι μόνο τη μέρα που γεννήθηκε, αλλά και ότι ήταν η πριγκίπισσα Ζωγραφιά και την καλωσόριζε στον κόσμο των καλών πνευμάτων, ενώ της υποσχέθηκε πως φιλοδοξούσε να γίνει φίλος της αληθινός και προστάτης της.

Ο Λη γέλασε όταν του διηγήθηκε αυτό το όνειρο και θέλοντας να την πειράξει, αλλά και να την προσγειώσει, δήλωσε πως στο εξής ο ίδιος θα τη φώναζε «Πριγκίπισσα καμία», φυσικά δεν τη φώναξε ποτέ έτσι. Τη φώναζε απλά πριγκηπέσσα, χωρίς το καμία και με άλλα τρυφερά προσωνύμια, δείχνοντάς της με αυτό τον τρόπο, τη θέση που είχε στην καρδιά του. Επιπλέον εκτιμούσε ιδιαιτέρως το ταλέντο της και την ενθάρρυνε να ζωγραφίζει, καλλιεργώντας της έτσι την ελπίδα, ότι μπορεί μια μέρα με τις ζωγραφιές της να κερδίσει την παγκόσμια αναγνώριση. Καθώς μάλιστα συνέπιπταν οι καημοί τους για ένα κόσμο πιο όμορφο και πιο ειρηνικό, της έδινε ιδέες τι να ζωγραφίσει· κυρίως πρόσωπα και τέρατα απ' την Ελληνική Μυθολογία, αλλά σε νέους ρόλους.

Τη Λερναία Ύδρα π.χ. ως οικολογική σκουπιδοφάγο. Στον ίδιο ρόλο να ζωγραφίσει και τη Σκύλα και τη Χάρυβδη. Κι αντί να καταπίνουν καράβια, άυτανδρα μάλιστα, βάζοντας σε δοκιμασία το λαρύγγι τους, ας κάνουνε κάτι πιο εύκολο και πιο σημαντικό: να φιλτράρουν τη θάλασσα απ' ό,τι βρώμικο καταλήγει στην αγκαλιά της. Κι αν αυτό δεν τους είναι αρκετό, υπάρχουν κι οι νάιλον σακούλες. Κάθε σακούλα μια χαψιά, χωρίς το φόβο να τους καθίσει στο λαιμό. Επιπλέον, τούτο το είδος αφθονεί σε θάλασσες και ωκεανούς, καθώς έχουν το προνόμιο να μη γερνούν ποτέ· κατέχουν απ' την κούνια τους το ελιξήριο της αιώνιας νεότητας· δεν πρόκειται συνεπώς να τους λείψουν. Αλλά και οι Σειρήνες να χαρίζουν τα τραγούδια τους μόνο σ' ανυποψίαστους πειρατές, πριν προλάβουν με τα ρεσάλτα τους να σκορπίσουν το πένθος και τον πόνο. Σε νέο ρόλο να εικονίσει και τον Κέρβερο· αρκετά όσο τεμπέλιασε στον κάτω κόσμο, μπροστά στην πύλη του Άδη.

Τώρα να γίνει φύλακας και φίλος των παιδιών, γλυκύτατος. Και μόνο σ' όποιον βάλει με το νου του να τα βλάψει, να του δείχνει τα σουβλερά του δόντια.

Ατέλειωτες οι ιδέες του Λη· κι η φίλη του τις βρίσκει όλες εξαιρετικά ενδιαφέρουσες. Για κάποιες όμως απ' αυτές είναι σχεδόν βέβαιη, πως δε θα καταφέρει να τις ζωγραφίσει. Να αποδώσει εικαστικά τα εικονιζόμενα πρόσωπα μεταμορφωμένα από κακά σε καλά. Φοβάται ίσως μη και δεν είναι αληθινή η μεταμόρφωσή τους, αλλά ένα πασάλειμμα, για να ξεγελιούνται ίσα ίσα αυτοί που θα τα βλέπουν.

Ο Λη δεν υποτιμά τη δυσκολία. Μα πιστεύει στις ικανότητές της και ότι με λίγη προσπάθεια μπορεί να την περάσει. Για να την ενθαρρύνει, να διασκεδάσει ίσως και την κόπωσή της, που την κατανοεί απολύτως, προσπαθεί να την πείσει πως με αυτές τις ζωγραφιές θα κερδίσουν περισσότερα χρήματα και ότι βρήκε κιόλας τον αγοραστή. Είναι μια συγγραφέας που γνωρίζει κι εκτιμά τη δουλειά της και μάλιστα εξέφρασε την επιθυμία να τη γνωρίσει, προσωπικά φυσικά και να συνεργασθούν. Δείγμα αυτής της επιθυμίας, είναι κι ένα δώρο που της έστειλε με το Λη· ένα βιβλίο, στρογγυλό όπως η γη, με μια υπόσχεση: ότι τα σχέδιά της θα τα έστελνε σ' ένα παγκόσμιο διαγωνισμό ζωγραφικής για παιδιά.

Ο Λη, δεν περιορίστηκε στο να μεταφέρει αυτή την υπόσχεση. Βάλθηκε να περιγράφει στη φίλη του και τις προοπτικές που θ' ανοίγονταν στην περίπτωση που αναγνωριζόταν η δουλειά της. Τα όνειρά της δε θα φυλακίζονταν στα όρια μιας εικόνας. Θα έπαιρναν το χρώμα της χαράς. Και ήξεραν κι οι δυο τους ποιο ήταν το χρώμα της χαράς. Μάλιστα το κορίτσι, όσο ο φίλος της το

περιέγραφε με λόγια, προσπάθησε να το αποδώσει με το μόνο τρόπο που για την ώρα ήξερε και μπορούσε: το φυλάκισε μέσα σε μια ζωγραφιά με τα χρώματα της δικής της ψυχής.

Ζωγράφισε μια ονειρική πολιτεία γεμάτη παιδιά που ψάχνουν τους δικούς τους. Ανάμεσά τους κι ο Λη ως ιππότης και πλάι του εκείνη φωτεινή και χαρούμενη ν' ατενίζουν μ' αισιοδοξία το μέλλον.

Αλλ' αυτή η χαρά, δεν κράτησε πολύ. Γιατί στο μεταξύ, ο πυρετός ξανάρχισε ν' ανεβαίνει κι η Ζωγραφιά άρχισε πάλι να έχει παραισθήσεις. Με ανοιχτά τα μάτια έβλεπε να την περιτριγυρίζουν καλικάτζαροι με τον αρχηγό τους το Μανδρακούκο, που της παραπονιόταν πως ήταν άδικο να μπορούν μόνο για δώδεκα μέρες ν' ανεβαίνουν στη γη και όλο τον υπόλοιπο χρόνο να ζουν στα έγκατά της, ροκανίζοντας το στύλο που τη στήριζε. Εκείνη δεν έδειχνε να τους φοβάται. Αντίθετα, έπιανε κουβέντα μαζί τους και σα να γνώριζε την αιτία της κατάστασής τους, τους σύστηνε να πάψουν να πειράζουν τους ανθρώπους, όσο καιρό βρίσκονταν ανάμεσά τους, να γίνουν φιλικοί μαζί τους και θα ξανάβρισκαν την ελευθερία τους. Ελεύθερος, είναι μόνο όποιος αγαπά.

Μέσα στο παραμλητό της η ηρωίδα μας, έβλεπε κιόλας τούτα τα δαιμόνια μεταμορφωμένα σε νέους ρόλους.

Ο Λη, που την άκουγε της σύστησε να ξαπλώσει, κι ο ίδιος βγήκε απ' τη σκηνή τους για να της αγοράσει κάποιο αντιπυρετικό φάρμακο.

Την ώρα της απουσίας του, η Ζωγραφιά, ανάμεσα σε ύπνο και σε ξύπνιο, βάλθηκε να ξεφυλλίζει το βιβλίο που της έστειλε η συγγραφέας. Οι ζωγραφιές που υπήρχαν στις σελίδες του, την ταξίδευαν σε διάφορες γωνιές του

πλανήτη και σε διαφορετικές ιστορικές εποχές, προωθώντας με αυτό τον τρόπο την εξέλιξη του παραμυθιού με νέα μοτίβα, που ίσως δεν προοικονομούσαν τη συνέχεια, μα προστάτευαν την αφήγηση από το να γίνεται επίπεδη. Ενώ ταυτόχρονα αποκάλυπταν στον αναγνώστη, όπως και στην ηρωίδα άλλωστε, ένα νέο κόσμο που από τη στάση της μπροστά στην πρόκλησή του δοκιμαζόταν κι η δική του κρίση. Όπου κι αν πήγαινε η Ζωγραφιά, ζώα και άνθρωποι και όντα φανταστικά παντού την αναγνώριζαν ως ξεχωριστή και επιθυμούσαν να μείνει μαζί τους. Της υπόσχονταν, πως κοντά τους θ' ανακάλυπτε όχι μόνο την ταυτότητά της αλλά και το νόημα της ζωής.

Αυτές οι προσκλήσεις αποτελούσαν, κατά κάποιο τρόπο, και προκλήσεις, προτάσεις στο αρχικό ερώτημα περί του νοήματος, χωρίς κατ' ανάγκη να λειτουργούν για την ηρωίδα μας δεσμευτικά. Δοκιμαζόταν απλά η ελευθερία της, άρα η ευθύνη της και κατ' επέκταση η ελευθερία και η ευθύνη του αναγνώστη στο βαθμό που τον αφορούσαν. Και το πρώτο μέρος του παραμυθιού, τελειώνει με μια πανηγυρική συνάντηση «επί τω αυτώ» όπως μαθαίναμε στη γεωμετρία, με όλα τα πλάσματα του Θεού και της ανθρώπινης φαντασίας, που πανάρχαιοι φόβοι και ελπίδες τους έδωσαν υπόσταση και το κορίτσι γνώρισε στα ονειρικά του ταξίδια. Ήταν την ώρα που ο Λη επέστρεφε στη σκηνή κρατώντας το πολύτιμο φάρμακο που θα έριχνε τον πυρετό της φίλης του.

Το δεύτερο μέρος, ξεκινά με τη Ζωγραφιά να διηγείται στο φίλο της το τελευταίο της όνειρο, που ήταν όραμα του ξύπνιου μάλλον κι ευσεβής πόθος και των δύο.

Ο πραγματιστής όμως Λη, φροντίζει να την προσγειώσει, μόλο που δεν αρνήθηκε να μετέχει στη χαρά της. Το αντίθετο. Έτσι, αφού χάρηκαν μαζί τούτο το όραμα, που το κορίτσι το έζησε ως όνειρο, της έδωσε το φάρμακο και θέλησε να την ενημερώσει για τις προοπτικές που ξανοίγονταν για την ώρα: τη συνεργασία του με το τσίρκο, για την παρουσία του οποίου κοντά στη σκηνή τους, η συγγραφέας φρόντισε να ενημερώσει τον αναγνώστη, προοικονομώντας το τέλος του παραμυθιού, ενώ ταυτόχρονα αποτελούσε και την αρχή του.

Γιατρεμένη η Ζωγραφιά, αναζητά κι αυτή δουλειά στο τσίρκο στο ρόλο της Πυθίας. Πιστεύει, πως αυτό το ρόλο μπορεί να τον παίξει καλύτερα απ' τον καθ' ένα με την ιδιότητα της συγγραφέως, ιδιότητα που κανείς δεν μπορεί να της αμφισβητήσει, αφού ουσιαστικά αυτή είναι η δημιουργός του παραμυθιού που βρίσκεται ακόμη σε εξέλιξη. Η δύναμή της, από αυτή την άποψη, είναι αδιαμφισβήτητη· έτσι κι αλλιώς ο συγγραφέας ελέγχει απολύτως τη μοίρα των ηρώων του. Παρόλα αυτά, όσοι διεκδικούσαν αυτό το ρόλο, την κατηγόρησαν πως προσελήφθη χάρη στη γνωριμία της με τον διευθυντή του τσίρκου, ένα νάνο, με τον οποίο ήσαν συμμαθητές στο σχολείο που φοιτούσαν και όχι χάρη στα προσόντα της. Η πρόσληψή της ωστόσο, θα μπορούσε να προκαλέσει και στον αναγνώστη την απορία, καθώς στο μεταξύ είχε γνωρίσει τις ιδέες της, από την πορεία του παραμυθιού και ότι στο τσίρκο, κατά κανόνα, παραβιάζεται βάνανυσα η φύση κι αυτή η παραβίαση προσφέρεται για ψυχαγωγία με το αζημίωτο, κάτι που οι θεατές αδυνατούν να καταλάβουν. Κι όχι μόνο γιατί ευχαριστιούνται με όσα βλέπουν, αλλά και γιατί εξαγοράζεται η προσοχή τους και

με προσφορές που δεν έχουν να κάνουν με το συγκεκριμένο θέαμα.

Ο αναγνώστης όμως, που δε μετέχει σε όλα αυτά, έχοντας κάπως νιώσει το περί δικαίου αίσθημα παρακολουθώντας την εξέλιξη του παραμυθιού, περιμένει την ανατροπή. Και δε θ' αργήσει να έρθει. Το κακό κι η εκμετάλλευση, χάρη στο ρόλο της Ζωγραφιάς ως Πυθίας, κάποια στιγμή παίρνουν τέλος, όπως συμβαίνει σε όλα τα παραμύθια και μάλιστα με τρόπο ευρηματικό· κι όλοι ζουν καλά κι ο αναγνώστης φυσικά καλύτερα.

Αν επιχειρούσαμε να κάνουμε μια γενική αξιολόγηση του συγκεκριμένου παραμυθιού, το πρώτο για το οποίο θα μιλούσαμε είναι η εικαστική απόδοση των ευρημάτων μιας φαντασίας, για τα οποία ο προσεκτικός και με κάποια πείρα αναγνώστης θα μπορούσε να γράψει ισάριθμα δοκίμια. Και δε μιλούμε πια για τον πλούτο των γνώσεων που θ' αποκομίσει, είτε έχουν να κάνουν με τη φύση είτε με την ιστορία.

Όσο για το χρωματικό πανηγύρι, καθώς και για την ποικιλία των τεχνικών που χρησιμοποίησε η συγγραφέας, δηλώνουμε αναρμοδιότητα να πούμε οτιδήποτε. Απλά το αποτέλεσμα χαιρόμαστε. Όμως, μπορούμε να μιλήσουμε για την πανέμορφη γλώσσα του, φυσικά για τη δομή του, που όπως ήδη ειπώθηκε ξέμακρα θυμίζει τη δομή του παραδοσιακού παραμυθιού, αλλά και για τις ευρηματικές εικόνες που συνθέτουν τα μοτίβα του. Πρόκειται για ένα συναρπαστικό και χορταστικό ανάγνωσμα για όσους προτιμούν τα ηλεκτρονικά βιβλία.

Γιατί, ξεχάσαμε να το πούμε, το βιβλίο «Ένας ιππότης της

λεγεώνας είναι εδώ», το βρίσκει κανείς μόνο στο internet. Και μάλιστα χωρίς κανένα περιοριστικό όρο. Η ανάγνωση είναι ελεύθερη.

Ζωή Κανάβα, συγγραφέας
3/2/2011

Κριτική της συγγραφέως κας Λένας Μερικά
για το βιβλίο της Ζάννας Μελά- Φλώρου:
«Ένας Ιππότης της Λεγεώνας της Τιμής είναι εδώ»

Ζάννα μου,
Τι καταπληκτικά πράγματα είναι αυτά; Και πόσα πολλά!
Μπράβο σου! Τα διαβάζω σιγά σιγά και θαυμάζω τις εκπληκτικές σου ζωγραφιές. Να 'σαι πάντα καλά, να μας εντυπωσιάζεις με το εκρηκτικό ταλέντο σου!
Διάβασα τον Ιππότη και τον απήλαυσα πολύ! Είσαι πολυτάλαντη. Γράφεις, ζωγραφίζεις, επιμελείσαι και κάνεις και ανάπτυξη ψηφιακού περιεχομένου για το διαδίκτυο!
Μπράβο! Έχεις οργιαστική φαντασία, ανακατεύεις αριστοτεχνικά μυθοπλασία και πραγματικότητα, μαζί με πληροφορίες ιστορικού, περιβαλλοντολογικού και ανθρωπολογικού περιεχομένου και μηνύματα για την προστασία του περιβάλλοντος! Όλα αυτά πλαισιωμένα από ευφάνταστες και πολύ ταιριαστές εικονογραφικές συνθέσεις!

Σε φιλώ και σε συγχαίρω,
η θαυμάστριά σου
Λένα Μερικά
23/1/2011

Κριτική της κας Κατερίνας Μουρίκη

για το βιβλίο της Ζάννας Μελά- Φλώρου:

«Ένας Ιππότης της Λεγεώνας της Τιμής είναι εδώ»

Διάβασα τα βιβλία σας και τα χάρηκα ιδιαίτερα. Ο λεπτός χαρακτήρας σας και η ευαισθησία σας για το περιβάλλον, είναι διάχυτα στις όμορφες ιστορίες σας. Να έχετε πάντα πλούσιες εμπνεύσεις για να μας χαρίζετε τα ωραία έργα σας.

Βρίσκω το χρόνο να σας ευχαριστήσω και για το βιβλίο «Ένας Ιππότης της Λεγεώνας της τιμής» που μου προσφέρατε και να σας πω, ότι πραγματικά με εντυπωσίασε. Πρόκειται για μια ονειροφανταστική ιστορία μιας ταλαντούχας μικρής ζωγράφου που την αποκαλούν "Αγριμάκι". Ζει σε μία καλύβα και τούτο τον καιρό βασανίζεται από υψηλό πυρετό που της δημιουργεί παραισθήσεις. Η μικρή όμως, νιώθει σα να ζει σε ένα κατάδικο της παραμύθι και αφήνεται να ταξιδέψει μέσα στο χρόνο με τη βοήθεια του νεαρού φίλου της, Λη. Ο Λη φέρνει τη Μαϊμού και το Τουκάν από το Τσίρκο της περιοχής. Ένας επίδοξος ληστής караδοκεί έτοιμος ν' αρπάξει.... Ο χιλιοπρόσωπος όμως γίγαντας, φίλος και φύλακας πιστός της μικρής, της αποκαλύπτει ότι η ίδια δεν είναι ένα φτωχό κοριτσάκι αλλά μια πριγκίπισσα που είναι ταγμένη να βοηθήσει τον κόσμο με τις ζωγραφιές της. Ο Λη, την παροτρύνει να ζωγραφίζει σκηνές από την Ελληνική Μυθολογία αλλά μέσα από μια διαφορετική οπτική γωνία, που θα προσφέρει λύση και κάθαρση στα προβλήματα της εποχής μας.

Οι ζωγραφιές αυτές με τη βοήθεια του χιλιομάτη γίγαντα θα μπορούν να ζωντανέψουν και να σώσουν τον πλανήτη

από τους κινδύνους που τον απειλούν. Η Μέδουσα πετρώνει όσους είναι κακοί κι επικίνδυνοι για τους πολίτες, η Λερναία Ύδρα κι η Χάρυβδη τρώνε τη ρύπανση, τα σκουπίδια και τις πετρελαιοκηλίδες αντί ανθρώπους κ.λπ. Έτσι, η μικρή ευφάνταστη ζωγράφος συνεχίζει να ανατρέχει σε γνωστούς ελληνικούς μύθους και να χρησιμοποιεί τα διάφορα τέρατα ως ήρωες ταγμένους στη σωτηρία της ανθρωπότητας. Οι ζωγραφιές -άρα και οι μύθοι- ξεδιπλώνονται στα μάτια του αναγνώστη, ο οποίος απολαμβάνει μία πλούσια γευσιγνωσία μυθολογικής αναδημιουργίας.

Οι Σειρήνες και ο Οδυσσέας συναντιούνται με τον Κέρβερο, τον Κένταυρο, τον Πολύφημο. Η συγγραφέας, μέσω της ηρωίδας της, κάνει μία γενική εικαστική σάρωση στην Ελληνική μας Μυθολογία συγκεντρώνοντας μέσα στις 112 εικονογραφημένες σελίδες, όλες σχεδόν τις μυθολογικές αναφορές που μαγεύουν ένα παιδί. Ο Δούρειος Ίππος, ο πολυμήχανος Οδυσσέας, και άλλοι γίνονται μοντέλα για τη νέα ζωγραφική της συλλογή.

Τα έργα της τα παρουσιάζει στον παγκόσμιο διαγωνισμό παιδικής ζωγραφικής. Έχει ζωγραφίσει τον Μαντρακούκο, τον αρχι-καλικάντζαρο...

Το βιβλίο με την πρώτη ματιά κερδίζει την προσοχή του αναγνώστη, χάρη στην ιδιαίτερα πρωτότυπη σύνθεση των εικόνων. Μια τεχνική κολλάζ που το είδος της είναι σπάνιο για τα παιδικά μας βιβλία, ο δε τρόπος επεξεργασίας θα έλεγα ότι είναι μοναδικός, γι' αυτό και σας χαρακτηρίζει ανεπανάληπτα.

Το κείμενο συνάδει απόλυτα με τις εικόνες σας. Το ύφος απόλυτα προσωπικό, έως ανατρεπτικό, δεν υποτάσσεται στις συνηθισμένες αρχές και φόρμες των παιδικών

αναγνωσμάτων. Χρησιμοποιώντας έναν άμεσο και χειμαρρώδη λόγο, αφήνετε τους ήρωες να συνομιλούν άνετα, με μεγάλες ατάκες που αναλύουν τη σκέψη τους να τη ζωγραφίζουν. Η ηρωίδα σας, με την πυρετώδη ονειροφαντασία της κατάφερε να με ξαφνιάσει και να με ταξιδέψει μπρος και πίσω μέσα στο χρόνο.

Μου χάρισε ένα ταξίδι ονειρικό, που συχνά παίρνει μορφή αλληγορικής κι ωστόσο ξεκάθαρης αφήγησης. Μια αναγνωστική περιπλάνηση με σταθμούς σε λιμάνια άλλοτε μυθικά, γεμάτα από μορφές της Ελληνικής Μυθολογίας μας κι άλλοτε σε λιμάνια πλούσια από πραμάτειες της λαϊκής μας παράδοσης. Μα την άλλη στιγμή, το τοπίο αλλάζει για να δεις κατάματα προβλήματα του καιρού μας όπως το οικολογικό (ρύπανση, διαταραχή του κλίματος κ.λπ.), την αιχμαλωσία των ζώων ή την εξαφάνιση των ειδών, αλλά και τοπία ντυμένα με τα πέπλα της νύχτας. Τα τυχερά παιχνίδια των καζίνων, το ξεπούλημα των περιουσιών μέσα σε μια στιγμή αλλά και την υπερκαταναλωτική μανία του σύγχρονου ανθρώπου.

Προβλήματα διαχρονικά. Άλλα ντυμένα με το ανάριο ένδυμα του μύθου και άλλα απογυμνωμένα σαν την αλήθεια, περνούν σα μια ονειροφανταστική παρέλαση μπροστά από τα μάτια του αναγνώστη.

Το κείμενο ξετυλίγεται ελεύθερα, σα ποτάμι που τρέχει παρασύροντας διάφορα φερτά υλικά. Υλικά πλούσια που ενώ με την πρώτη ματιά δεν φαίνονται, η κατάλληλη προσέγγιση και επεξεργασία φέρνει στο φως τη λάμψη και την αληθινή τους αξία.

Στα χέρια ενός φωτισμένου παιδαγωγού (δασκάλου ή γονιού), το βιβλίο είναι μια πρώτη ύλη για αξιοποίησή του μέσα στην τάξη.

Τα θέματα που θίγει είναι τόσα πολλά και ποικίλα που θα μπορούσαν να επεξεργάζονται και να δίνουν ιδέες στα παιδιά για όλη τη σχολική χρονιά.

Εύχομαι καλή τύχη στο βιβλίο σας και πλούσιες εμπνεύσεις σε σας.

Κατερίνα Μουρίκη, συγγραφέας.

31/1/2011

Κριτική της κας Αθηνάς Μπίνιου

για το βιβλίο της Ζάννας Μελά-Φλώρου:

«Ένας Ιππότης της Λεγεώνας της Τιμής είναι εδώ»

Η Ζάννα Μελά Φλώρου, μας χάρισε το 2009 ένα καινούριο έργο, το «Ένας Ιππότης της Λεγεώνας της Τιμής». Είναι ένα άριστα επιμελημένο βιβλίο, που περικλείει πρωτότυπες ταξιδιωτικές περιπέτειες. Η ηρωίδα, το Αγριμάκι αρχικά, γίνεται η Πριγκίπισσα Ζωγραφιά αργότερα. Το κορίτσι αυτό, έστω κι αν δεν είχε όνομα και ρίζες, ούτε οικογένεια δυνατή να το στηρίζει, εντούτοις οι δυσκολίες δεν το εμπόδισαν να προοδεύσει. Τουναντίον, αγωνίστηκε, έψαξε τη γνώση μέσα στα βιβλία, καλλιεργήθηκε πολιτιστικά με επισκέψεις στα μουσεία, κάνοντας ό,τι μπορούσε να εξελιχθεί σε άνθρωπο με ευγενικά ιδεώδη.

Η μικρή πρωταγωνίστρια κρύβει σπουδαία ταλέντα, όπως να ζωγραφίζει εξαιρετικά. Πλάθει στο νου της ένα ονειρεμένο νησί όπου όλα τα παιδιά συμβιώνουν μέσα σε ζεστό περιβάλλον, έστω και χωρίς τους φυσικούς γονείς. Η επιμονή και η υπομονή της τη βοηθούν να κατακτήσει το σκοπό της ζωής της. Το κοινωνικό της έργο γίνεται πραγματικότητα, και αναγνωρίζεται από την πολιτεία. Έτσι

αποδεικνύει ότι οι αξίες δεν επηρεάζονται από το ποιος είσαι, αλλά από το αν δουλεύεις τίμια με αγάπη και σεβασμό προς το συνάνθρωπό σου.

Η πολυτάλαντη Ζάννα Μελά Φλώρου έγραψε ένα βιβλίο που ξεχειλίζει τρυφερότητα για μικρούς, αλλά και για μεγάλους. Η συγγραφέας μας δίνει ωραίες στιγμές. Ωραίες εικόνες. Ξυπνά ειρηνικά αισθήματα. Το νέο της βιβλίο, όπως και τα προηγούμενα, είναι όντως αξιόλογο για την πνευματική καλλιέργεια των παιδιών.

Η εικονογράφηση έχει δουλευτεί με προσοχή και καλό γούστο από την ίδια τη συγγραφέα και καταξιωμένη ζωγράφο, που χρησιμοποίησε κολλάζ, σε συνδυασμό με ηλεκτρονικές εικόνες.

Αθηνά Μπίνιου, συγγραφέας.

Περιοδικό "Διαβάζω", τεύχος 506, Απρίλιος 2010

Κριτική της κας Ηρώς Παπαμόσχου

για το βιβλίο της Ζάννας Μελά- Φλώρου:

«Ένας Ιππότης της Λεγεώνας της Τιμής είναι εδώ»

Το βιβλίο αυτό, έχει την ιδιαιτερότητα ότι ολόκληρο είναι γραμμένο και εικονογραφημένο σε ηλεκτρονική μορφή γι' αυτό και δικαίως η συγγραφέας και εικονογράφος το κατατάσσει στις «Ιπτάμενες Σελίδες».

Ανατρέχοντας σε ήρωες και τέρατα της μυθολογίας μας, καθώς και σε δημιουργήματα των λαϊκών μας παραδόσεων, ισορροπώντας μεταξύ πραγματικότητας και φαντασίας, η συγγραφέας πλάθει μικρές ιστορίες για ν' αναδείξει κάποιες αξίες.

Το βιβλίο μοιάζει με ταξίδι, μέσα από τις σελίδες του οι μικροί αναγνώστες μαθαίνουν τις ιδιαιτερότητες διαφόρων τόπων της γης· οι παγωμένοι πόλοι με τις αρκούδες και τους πιγκουίνους μπερδεύονται με την καταπράσινη ζούγκλα, τα άγρια ζώα τις πρωτόγονες φυλές και τα έθιμά τους.

Το παραμυθένιο ταξίδι συνεχίζεται - με τη σχετική πλούσια εικονογράφηση - κι οι αναγνώστες ακολουθούν βήμα προς βήμα την Αγριμούλα, την πρωταγωνίστρια, που σαν παραμύθι κι αυτή μπορεί και μεταμορφώνεται.

Μπερδεύονται με πειρατές και πειρατικά καράβια, με τσίρκα θαυμαστά, κάστρα ονειρικά και παντοδύναμους ρηγάδες· και μέσα από αυτή την σχεδόν αιωρούμενη ατμόσφαιρα αναδεικνύεται η αγωνία για την προστασία της φύσης κι η αγάπη για τα πλάσματά της, ιδιαίτερα για τα πιο αθώα πλάσματά της, τα παιδιά.

Στο τέλος έρχεται η δίκαιη επιβράβευση της Αγριμούλας, με τον τίτλο «του Ιππότη της Λεγεώνας της τιμής» που της απονέμεται, για τις προσπάθειές της και την κοινωνική της προσφορά.

Αυτά γενικά ως προς το κείμενο του βιβλίου.

Και βέβαια... δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η συγγραφέας γράφοντας και στοιχειοθετώντας ένα βιβλίο από το Α ως το Ω μόνη της σε ηλεκτρονική μορφή, έκανε έναν άθλο.

Ηρώ Παπαμόσχου, συγγραφέας.

Ιούνιος 2010

Προλόγισμα του κ.Θανάση Παπαθανασόπουλου

στο βιβλίο της Ζάννας Μελά-Φλώρου:

«Ένας Ιππότης της Λεγεώνας της Τιμής είναι εδώ»

Περιηγήθηκα το βιβλίο της Ζάννας Μελά-Φλώρου με την ψυχική διάθεση που μου χάρισε ο ονειρικός κόσμος του ίδιου. Γιατί από την πρώτη του ακόμη σελίδα, ως την τελευταία, γίνεται φανερό πως η συγγραφέας είναι μαθητευόμενη των παιδικών ονείρων και των αγνών μυθικών οραμάτων. Των οραμάτων εκείνων που εμπνέουν και φρονηματίζουν τις νεανικές, άπλαστες ακόμα ψυχές, που γυρεύουν αποκούμπι ζωής στο όνειρο και στο ιστορημα που τρέφει με άρτο ζωής τη νεανική λυρική φρόνηση.

Το καλό αυτό βιβλίο, έχει τον ευφάνταστο τίτλο «Ένας ιππότης της Λεγεώνας της Τιμής είναι εδώ», και ευρίσκεται από την άποψη της δίκαιης αξιολόγησης στο ίδιο ύψος της πνευματικότητας των σημαντικότερων λαϊκών παραμυθάδων. Κι αυτό γιατί η πραγματικότητα της αληθινής ζωής εμπλέκεται με αληθοφάνεια με την άλλη πραγματικότητα του ονείρου, του μύθου και της καλής διάθεσης του αεικίνητου και δημιουργικού φασματικού κόσμου της φαντασίας.

Το παράδειγμα του κλασικού παραμυθιού, με θαυμαστή τεχνική εμβολιάζεται στον κόσμο του σύγχρονου παραμυθιού της τεχνολογίας, δίνοντάς μας ένα νέο σύνολο φανταστικής ζωής, που μπορεί να γίνει με λίγη θέληση ακόμα και πραγματική.

Η συγγραφέας ξεκινάει από πραγματικές αφετηρίες, για να φτερουγίσει στις νέες πραγματικότητες που τεχνουργεί η φαντασία της, που και αυτή όμως έχει ως αφετηρία την πραγματικότητα. Έτσι βλέπουμε τον μαγικό πλανήτη των εξήμισι δισεκατομμυρίων κατοίκων να κατοικείται κι από άλλα όντα του ζωικού και του φυτικού κόσμου και όλα μαζί τα όντα αυτά να συμπλέουν και να συμβαδίζουν προς την

λυρική μοίρα τους, μαζί με τον πειρατή Πιράνχα, τον Νάνο και τον Πιθηκάνθρωπο, τον θηριοδαστή, τον Πέτρινο και τον Ιππότη. Θα πρέπει εδώ, ζώντας κι εγώ χαρούμενος και ελπιδοφόρος μέσα στη φανταστική-πραγματική κοινωνία, να μην λησμονήσω κι ένα άλλο κατόρθωμα της συγγραφέως κας Ζάννας Μελά-Φλώρου.

Κι αυτό, είναι η εξαίσια ζωγραφική απόδοση του περιεχομένου του παραμυθιού της. Μα όποιο από τα στοιχεία του κι αν προτάξουμε, (το διηγηματικό ή το καλλιτεχνικό), ένα είναι το βέβαιο: ότι η κα Ζάννα Μελά-Φλώρου είναι συγγραφέας παιδικών αναγνωσμάτων, που εκπολιτίζουν τον άπλαστο ψυχικό κόσμο των παιδιών, που φρονηματίζουν την αγνή διάθεσή του και που το οδηγούν στο να συναντήσει το ίδιο τη μοίρα του με ευθυκρισία και αληθοφάνεια.

Οι έπαινοι που αξίζουν στη συγγραφέα είναι πολλοί και εύχομαι να συνεχίσει αυτή την ευγενική παιδαγωγική αποστολή με τρόπο εύληπτο, ελληνικό και χαριτωμένο.

Θανάσης Παπαθανασόπουλος, συγγραφέας.

Περιοδικό "Διαβάζω", τεύχος 508, Ιούνιος 2010

Κριτική της κας Γιολάντας Πατεράκη

για το βιβλίο της Ζάννας Μελά- Φλώρου:

«Ένας Ιππότης της Λεγεώνας της Τιμής είναι εδώ»

Ένα βιβλίο γραμμένο με πολλή φαντασία και πλούσια διακοσμημένο με χρωματιστές εικόνες, ζωγραφισμένες, φωτογραφημένες κι όχι μόνο, αλλά φτιαγμένες, «κατασκευασμένες», θα μπορούσε κανένας να πει, από την ίδια τη συγγραφέα - εικονογράφο, με μεράκι, π ο λ ύ

μεράκι! Γωνίτσα -γωνίτσα, εικονίτσα στην εικονίτσα, κόβοντας, "ράβοντας", προσαρμόζοντας φορέματα, παπούτσια, φτερά, μάτια, στόματα, θεριά, ασπίδες κι ό,τι άλλο περιλαμβάνει σαν περιεχόμενο αυτό το βιβλίο οφείλεται στην αγάπη με την οποία έντυσε τη φαντασία της η Ζάννα και την πρόσφερε στα μάτια που θέλουν και μπορούν να την εκτιμήσουν.

Το περιεχόμενο πλούσιο σε υλικό, δίνει στον αναγνώστη "ερεθίσματα" για να του γεννηθούν ερωτηματικά και απορίες σε ποικίλα θέματα, ώστε να ψάξει πιο λεπτομερώς εκείνα που τον ενδιαφέρουν.

Αν κανένας προσπαθούσε να κατατάξει αυτό το βιβλίο σε κάποια σειρά, πιστεύω πως θα το χαρακτήριζε κάτι σαν: "Μικρή Παραμυθένια Εγκυκλοπαίδεια" γιατί μ' έναν απλό, κατανοητό από το παιδί λόγο, το ταξιδεύει σε μαγικούς πλανήτες, σε χιονένια παλάτια αρκούδων και πιγκουίνων και καταπράσινα παλάτια ζούγκλας, σε ονειρικά κάστρα, σε κρησφύγετα πειρατών απ' όπου δε λείπουν οι περιπέτειες, οι παγίδες, οι έξυπνες λύσεις στολισμένες με χιούμορ και ευαισθησία. Στη μικρή -χωρίς προσδιορισμένη εθνικότητα και πατρίδα- ηρωίδα, οφείλεται το περιεχόμενο του βιβλίου -απόκτημα της ζωηρής της φαντασίας- που κατάφερε να το ζωγραφίσει με τα πιο λαμπερά χρώματά της και τις υπέροχες εικόνες της και να κερδίσει έτσι σ' έναν Παγκόσμιο Διαγωνισμό Ζωγραφικής, πράγμα που της έδωσε τη δυνατότητα να κάνει αληθινό το όνειρό της: να γίνει, «Πρέσβειρα Καλής Θέλησης» και να πάρει και τον τίτλο, «της Λεγεώνας της Τιμής» υπερασπιζόμενη πάντα τα δικαιώματα των παιδιών.

Γιολάντα Πατεράκη, συγγραφέας.

Περιοδικό "Διαβάζω", τεύχος 506, Απρίλιος 2010

Κριτική της κας Ελευθερίας Τζιάλλα- Μάντζιου
για το βιβλίο της Ζάννας Μελά- Φλώρου:
«Ένας Ιππότης της Λεγεώνας της Τιμής είναι εδώ»

Αγαπητή κα Ζάννα, εύχομαι υγεία και χαρά.
Με πολύ ενδιαφέρον διάβασα το βιβλίο σας: « Ένας
Ιππότης της Λεγεώνας της Τιμής είναι εδώ».
Ενθουσιάστηκα για τη γραφή και τη φαντασία σας.
Έχετε συλλάβει στους μύθους σας το πνεύμα της
παγκοσμιότητας και την αξία του πλούτου των ανθρώπινων
συναισθημάτων.
Σας συγχαίρω.

Ελευθερία Τζιάλλα- Μάντζιου
Συγγραφέας- Ζωγράφος- ε. τ. Σχολική Σύμβουλος
Ιωάννινα, Δεκέμβρης 2011